

KRAJSKÝ ÚŘAD
Pardubického kraje
odbor rozvoje
oddělení územního plánování

Váš dopis zn.: SpKrÚ 92641/2019

Ze dne: 13. 9. 2021

Číslo jednací: KrÚ 71887/2021

Spisová zn.: SpKrÚ 70171/2021 OR OUP

Vyřizuje: Ing. Zdenka Loumanová

Telefon: 466 026 305

E-mail: zdena.loumanova@pardubickykraj.cz

Datum: 13. 10. 2021

Vypraveno:

Krajský úřad Pardubického kraje
odbor majetkový, stavebního řádu a investic
oddělení stavebního řádu
Komenského náměstí 125
532 11 PARDUBICE

ZÁVAZNÉ STANOVISKO NADŘÍZENÉHO ORGÁNU

vydané podle § 149 odst. 7 správního řádu

Krajský úřad, odbor rozvoje, oddělení územního plánování, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ust. § 7 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) a jako příslušný nadřízený správní orgán podle ust. § 178 odst. 1 správního řádu, ve spojení s ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu,

p o t v r z u j e

závazné stanovisko Městského úřadu Hlinsko ze dne 4. 12. 2018 č.j. HI 70626/2018/SÚ, vydané k záměru „Betonárna ZAPA Hlinsko na parc. č. 271/4 a související, k. ú. Hlinsko“.

Odůvodnění

Krajský úřad, odbor rozvoje, oddělení územního plánování (dále jen „krajský úřad“) obdržel dne 15. 9. 2021 žádost odboru majetkového, stavebního řádu a investic, oddělení stavebního řádu (dále jen „oddělení stavebního řádu“), o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Městského úřadu Hlinsko, stavební úřad – úsek územního plánování a GIS ze dne 4. 12. 2018, č.j. HI 70626/2018/SÚ (dále jen „závazné stanovisko“). Oddělení stavebního řádu k žádosti o přezkum přiložilo kopii rozsudku krajského soudu a žalobu odvolatelů.

Městský úřad Hlinsko, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 21. 10. 2019 rozhodnutí č.j. HI 72963/2019/SÚ, kterým schválil stavební záměr na stavbu „betonárna ZAPA Hlinsko – dočasná stavba do 31. 12. 2022“ na pozemku parc. č. 253/2, 254, 271/4, 2516/1, 2567/3 v katastrálním území Hlinsko v Čechách. Stavba zahrnuje následující objekty:

SO 01 – betonárna (míchací centrum, násypka, velín, sklad vzorků, sklad přísad, AT stanice a plynová kotelná, akumulární nádrž, nájezdová rampa, základ pro zásobníky)

SO 02 – recyklace (odvodňovací box, splachovací jímka, sedimentační jímka, kalová jímka, recykling)

SO 03 – zásobníky kameniva

SO 04 – provozní objekt

SO 05 – přípojka vody

SO 06 – přípojka dešťové kanalizace
SO 07 – oplocení
SO 08 – areálové komunikace a zpevněné plochy
SO 09 – splašková kanalizace vč. jímky na vyvážení
SO 10 – areálové rozvody vody
SO 11 – areálové rozvody dešťové kanalizace
SO 12 – areálové rozvody NN
SO 13 – propan zásobník včetně přívodu plynu
SO 15 – příjezdová komunikace
SO 16 – zeleň

Společné odvolání k

..., Hlinsko, všech zastoupených JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem Advokátní kanceláře Korbel, Tuháček & partneři, s.r.o., se sídlem Převrátická 330, Tábor (dále jen „odvolatelé“) ze dne 20. 11. 2019 bylo podáno proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 21. 10. 2019, č.j. HI 72963/2019/SÚ. Odvolatelé ve svých odvoláních zároveň směřují proti závaznému stanovisku orgánu územního plánování a jsou toho názoru, že betonárnu nelze považovat za lehkou průmyslovou výrobu. Odvolatelé považují svoji námitku za nevypořádanou.

Městský úřad Hlinsko, stavební úřad - úsek územního plánování a GIS (dále jen „úřad územního plánování“) vydal závazné stanovisko k záměru „Betonárna ZAPA Hlinsko na parc. č. 271/4 a související, k. ú. Hlinsko v Čechách“. *„Projektová dokumentace řeší umístění novostavby betonárny. Areál betonárny se skládá z několika stavebních objektů (SO-01, SO-02, SO-03, SO-04, SO-05, SO-06, SO-07, SO-08, SO-09, SO-10, SO-11, SO-12, SO-13, SO-14, SO-15), je situován do okrajové části města Hlinska v průmyslové zóně. Dopravní napojení účelovou komunikací z jižní strany areálu napojenou na komunikaci II. třídy č. 343 v ulici Rváčovská, která bude vedena přes pozemky parc. č. 2567/3, 254, 253/2, 2516/1 v k.ú. Hlinsko v Čechách.“* Úřad územního plánování záměr přezkoumal dle § 96b stavebního zákona a vydal závazné stanovisko se závěrem, že záměr je přípustný za předpokladu splnění následující podmínky: příjezdová komunikace, areál a stavby související budou řešeny jako stavby dočasné na 5 let.

Krajský úřad dne 12. 2. 2020 sdělil, že závazné stanovisko nelze přezkoumávat po lhůtě jednoho roku, která se počítá ode dne vydání závazného stanoviska dotčeného orgánu (§ 4 odst. 9 stavebního zákona). Krajský úřad dne 8. 7. 2020 interním sdělením sdělil názor k vyjádření odvolatelů ze dne 25. 5. 2020 k podkladům rozhodnutí. Oddělení stavebního řádu odvolání rozhodnutím ze dne 23. 9. 2020, č.j. KrÚ 71113/2020/2019/146/OMSŘI/Ma zamítlo a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdilo. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), č.j. 52A 77/2020-235 ze dne 22. 7. 2021 rozhodnutí oddělení stavebního řádu zrušil a v odůvodnění ve věci lhůty pro přezkoumávání závazného stanoviska uvedl *„Tento právní názor nadřízeného dotčeného správního orgánu však správný není, neboť § 4 odst. 9 stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2020, nijak nedopadá na přezkoumání závazného stanoviska dotčeného správního orgánu při odvolání proti rozhodnutí podle stavebního zákona, jestliže proti závaznému stanovisku směřuje odvolací námitka.“* Dále krajský soud vytkl, že v odvolacím řízení nedošlo k vydání revizního závazného stanoviska, a to včetně posouzení všech odvolacích námitek a úvah, které k takovému hodnocení vedly.

Krajský úřad při přezkoumávání závazného stanoviska vycházel zejména z rozsudku krajského soudu, z podaného odvolání a jeho spisového materiálu, z územně plánovací dokumentace platné v době vydání stanoviska krajského úřadu, a to z Politiky územního rozvoje České republiky, ve znění aktualizace č. 4, (dále jen „politika územního rozvoje“), která je závazná pro rozhodování v území od 1. 9. 2021, ze Zásad územního rozvoje Pardubického kraje, ve znění aktualizace č. 3 (dále jen „zásady územního rozvoje“), které nabýly účinnosti 12. 9. 2020 a z Územního plánu Hlinsko, ve znění Změny č. 5, která nabyla účinnosti dne 23. 9. 2020 (dále jen „územní plán“). V den vydání závazného stanoviska (dne 4. 12. 2018) byla pro rozhodování v území závazná

Politika územního rozvoje České republiky, ve znění Aktualizace č. 1 (ze dne 15. 4. 2015), a rovněž byly účinné Zásady územního rozvoje Pardubického kraje, ve znění aktualizace č. 1 (ze dne 7. 10. 2014). Krajský úřad konstatuje, že žádná z výše uvedených změn podkladů záměr neřeší a nemohla mít vliv na posouzení záměru obsažené v závazném stanovisku.

Krajský úřad při přezkoumávání závazného stanoviska dospěl k následujícím závěrům.

Krajský úřad neshledal závazné stanovisko nepřezkoumatelné. Závazné stanovisko bylo vydáno věcně a místně příslušným orgánem územního plánování dle § 6 odst. 1 písm. e) stavebního zákona. Úřad územního plánování záměr přezkoumal se závěrem, že je záměr přípustný za předpokladu splnění stanovené podmínky. Jedná se o změnu v území, protože záměr vyvolá změnu prostorového uspořádání a využití území. Krajský úřad neshledal důvody pro zrušení závazného stanoviska.

Krajský úřad se ztotožňuje se závěrem závazného stanoviska, že z politiky územního rozvoje a zásad územního rozvoje nevyplývají pro posuzovaný záměr žádná omezení.

Krajský úřad se ztotožňuje se závěrem závazného stanoviska, že záměr je v souladu s územním plánem. Pro posouzení souladu s územním plánem je důležitá slučitelnost záměru především s podmínkami využití ploch s rozdílným způsobem využití, a to zejména s hlavním využitím. Podle platného územního plánu je záměr navržen do plochy výroby a skladování – lehký průmysl – VL, jejímž hlavním využitím je průmyslová výroba a skladování. V podmíněně přípustném využití je stanoveno, že průmyslové a skladovací provozy, jejichž negativní vliv překročí hranice areálu např. dopravní zátěží lze realizovat za podmínky umístění ve stávajících a navrhovaných průmyslových zónách (plochách VL) na západním, severozápadním a východním okraji Hlinska, kde se počítá s bezproblémovým napojením na plánovanou přeložku silnice I/34. To znamená, že tyto průmyslové a skladovací provozy mohou být na území města Hlinska pouze za podmínky jejich umístění v průmyslových zónách k tomu určených. Krajský úřad konstatuje, že umístění betonárny do průmyslové zóny na západním okraji Hlinska je s danou podmínkou v souladu. Záměr je v souladu i s textovou částí územního plánu, kde se v kapitole 3.1 Urbanistická koncepce a kompozice uvádí, že rozvojové lokality pro výrobu jsou převážně situovány na vnějších okrajích Hlinska za komunikačním obchvatem – zejména mezi silnicemi II/343 na Trhovou Kamenici a ulicí Smskou. Betonárna ani výroba stavebních hmot není uvedena jako nepřípustné využití plochy výroby a skladování – lehký průmysl – VL.

Dopravní napojení betonárny je navrženo do plochy dopravní infrastruktury – silniční – DS, ve které jsou přípustné pozemky, stavby a zařízení liniové silniční dopravy (silnice I., II., III. třídy, místní obslužné a účelové komunikace). V této ploše je uvažováno s výstavbou přeložky silnice I/34 (koridor KD2). Umístění dopravního napojení betonárny do této plochy s časovým omezením je tedy přípustné.

Do průmyslové zóny se umisťují průmyslové provozy, jejichž negativní vliv může překročit hranici areálu, a proto se tyto průmyslové zóny navrhuje do okrajových částí, aby byly v dostatečné vzdálenosti od obytné zástavby a nedocházelo ke zhoršení kvality prostředí. Průmyslová zóna nevykazuje hodnoty přírodní ani kulturní, ale lze jí považovat za hodnotu civilizační, neboť umožňuje výrobu a podporuje zaměstnanost obyvatelstva. Z výřezu hlavního výkresu a z úplného znění po Změně č. 5 územního plánu je zřejmé, že záměr se nachází v lokalitě označené jako Pv4 cca 200 m od rodinného bydlení podél ulice Rváčovská, a to za stávající železniční tratí č. 238 Havlíčkův Brod – Pardubice a plánovanou přeložkou silnice I/34. Průmyslová zóna zahrnuje další zastavitelné plochy (Zv2, Zv3, Zv4). Pro betonárnu bude před uvedením do trvalého provozu měřením ověřena hlučnost z provozu vůči nejbližší obytné zástavbě v ulici Rváčovské, jak je uvedeno v podmínkách stavebního povolení.

Krajský úřad dospěl k závěru, že záměr je v souladu se stanovenými podmínkami ploch s rozdílným způsobem využití, umístění betonárny do průmyslové zóny na západním okraji Hlinska je v souladu se stanovenou koncepcí a lze konstatovat soulad záměru s územním plánem.

Výřez z hlavního výkresu a z úplného znění po Změně č. 5 územního plánu.

V rozhodnutí krajského soudu se uvádí, že je nezbytné, aby revizní závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu obsahovalo vylíčení všech odvolacích námitek vztahujících se k revidovanému závaznému stanovisku, dále též hodnocení důvodnosti těchto námitek a konečně i úvahy, které nadřazený dotčený orgán k takovému hodnocení důvodnosti vedly.

Odvolatelé k řízení o vydání společného povolení stavby uplatnili námitku proti závaznému stanovisku orgánu územního plánování, ve které vytýkají orgánu územního plánování, že se nezabýval tím, zda betonárna může představovat lehkou průmyslovou výrobu, a že závazné stanovisko není řádně odůvodněno. Z vyjádření odvolatelů k podkladům rozhodnutí ze dne 25. 5. 2020 vyplývá, že se domnívají, že záměr betonárny jakožto výrobní stavebních materiálů spadá do výčtu aktivit řazených pod výrobu těžkou a dochází tak k rozporu s funkční regulací územního plánu. Zároveň vytýkají, že se orgán územního plánování nezabýval metodikami, vydanými Ministerstvem pro místní rozvoj a Ministerstvem průmyslu a obchodu. Odvolatelé rovněž spatřují rozpor záměru s prostorovou regulací stanovenou pro plochu Pv4 (výšková regulace a výška římsy).

K metodickým pokynům krajský úřad uvádí následující. Novelou stavebního zákona č. 47/2020 Sb., účinnou od 26. 2. 2020, byl do stavebního zákona v § 20a doplněn požadavek na jednotný standard územně plánovací dokumentace. Podle ustanovení § 20a odst. 4 podrobnosti jednotného standardu

územně plánovací dokumentace stanoví prováděcí právní předpis. Prováděcí právní předpis nebyl doposud vydán. V říjnu 2019 Ministerstvo pro místní rozvoj zveřejnilo metodický pokyn Standard vybraných částí územního plánu, verze 24. 10. 2019 (dále jen metodika MMR). Obsahem a cílem metodiky MMR je standardizace grafických výstupů pro závazné výkresy územních plánů a definování datového modelu vybraných částí územního plánu. Metodika MMR nestandardizuje podmínky využití jednotlivých ploch. Metodika MMR obsahuje charakteristiky ploch s rozdílným způsobem využití, ale neurčuje jejich konkrétní regulaci, která musí být vždy tvořena pro dané řešené území. V kapitole 7 metodiky MMR je na str. 22 uvedeno: „*charakteristiky ploch vymezují rámcovou specifikaci a charakter podrobněji členěných ploch a nejsou vyčerpávající. Nejedná se o stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem v intencích zákona, ale o popis základních vlastností dané plochy, který by mohl sloužit jako podklad pro popis hlavního využití*“. Kapitola 7 je dále členěna na podkapitulu 7.1 Plochy s rozdílným způsobem využití, která obsahuje citaci příslušných paragrafů vyhlášky č. 501/2006 Sb., v platném znění a dále charakteristiku podrobnějšího členění ploch a dalšího podčlenění ploch s rozdílným využitím doporučené třetí úrovně. Vzhledem k posuzovanému záměru krajský úřad cituje z části, která se týká ploch výroby a je uvozena citací § 11 vyhlášky č. 501/2006 Sb.:

„Výroba těžká a energetika (VT)

Plochy těžké výroby zahrnují převážně stavby a zařízení těžkého průmyslu a energetiky, např. Hutnictví a metalurgie, výroby stavebních materiálů a prvků těžkého strojírenství, zbrojní výroby, výroby a zpracování surovin, chemického průmyslu a petrochemie, těžké energetiky, asanačních služeb, apod. Do ploch pro těžkou výrobu je možné situovat i provozy lehké výroby a skladování. Součástí plochy mohou být lokální veřejná prostranství, místní technická a dopravní infrastruktura, zeleň ochranná a izolační, malé vodní plochy a toky, případně zařízení vybavenosti a služeb souvisejících s hlavním využitím.

Výroba lehká VL

Plochy lehké výroby zahrnují převážně stavby a zařízení lehkého průmyslu, např. lehkého strojírenství a spotřebního průmyslu, výroby oděvů, obuví, nábytku, spotřební elektroniky, domácích spotřebičů, papírenství, polygrafie, potravinářství, farmaceutické výroby, skladování, výrobních služeb a činností spojených s provozováním sítí technické infrastruktury, apod. Do ploch pro lehkou výrobu je možné situovat i provozy a zařízení drobné výroby. Součástí plochy mohou být lokální veřejná prostranství, místní technická a dopravní vybavenost, zeleň ochranná a izolační, malé vodní plochy a toky, případně zařízení vybavenosti a služeb souvisejících s hlavním využitím.

Výroba drobná a služby (VD)

Plochy drobné výroby a služeb zahrnují převážně stavby a zařízení charakteru řemeslné nebo přidružené výroby obvykle s maloobjemovou a malosériovou produkcí a služby výrobní i nevýrobní. Součástí plochy mohou být lokální veřejná prostranství, místní technická a dopravní infrastruktura, zeleň ochranná a izolační, malé vodní plochy a toky, případně zařízení vybavenosti a služeb souvisejících s hlavním využitím.

Skladové areály (VS)

Plochy skladových areálů zpravidla bez výrobních činností, zahrnují převážně stavby velkoplošných soustředěných skladových zařízení –areálů s vysokým obrátem přepravy materiálů a zboží. Součástí plochy mohou být lokální veřejná prostranství, technická a dopravní infrastruktura, malé vodní plochy a toky, případně zařízení vybavenosti a služeb souvisejících s hlavním využitím.

Výroba zemědělská a lesnická (VZ)

Plochy zemědělské nebo lesnické výroby zahrnují převážně stavby živočišné a rostlinné zemědělské výroby, např. areály zemědělských služeb, zahradnictví, areály zpracování dřevní hmoty, areály rybochovných zařízení, apod. Součástí plochy mohou být místní technická a dopravní infrastruktura, zeleň ochranná a izolační, malé vodní plochy a toky, případně zařízení vybavenosti a služeb souvisejících s hlavním využitím.

Výroba energie z obnovitelných zdrojů (VE)

Plochy výroby energie z obnovitelných zdrojů zahrnují převážně pozemky staveb nebo areály elektráren solárních, vodních, větrných, geotermálních, apod. Součástí plochy mohou být místní technická a dopravní infrastruktura, malé vodní plochy a toky.

Výroba jiná (VX)

Jiné typy ploch výroby a skladování, které nelze zařadit do předchozích typů a je třeba pro ně stanovit zvláštní podmínky.“

Z výše uvedeného je zřejmé, že výčet příkladů není úplný, ale zahrnuje funkce, které v dané ploše převažují. Betonárnu lze sice zařadit do výroby stavebních hmot, která je zahrnuta ve výrobě těžké, ale metodika nevylučuje ani její zařazení do výroby lehké. V rámci příkladů výroby těžké je možné uvést výrobu cementu či vápna, za příklady výroby lehké lze považovat míchání těchto již zpracovaných surovin při přípravě betonových směsí. Z toho vyplývá, že umístění betonárny v plochách výroby a skladování – lehký průmysl je možné, a to na základě posouzení konkrétního záměru v konkrétním území z hlediska možných negativních vlivů na okolní území, především na obytnou zástavbu. Zařazení betonárny ZAPA do plochy výroby a skladování – lehký průmysl nasvědčuje i to, že nevyvolala nutnost posuzování vlivů na životní prostředí procesem EIA, které je požadováno pro těžkou výrobu. Dle přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí se posuzují zařízení na výrobu cementu, vápna nebo zpracování magnezitu od

stanoveného limitu (15 tis. t/rok). Betonárna není v příloze uvedena a není výrobou cementu ani vápna. Krajský úřad konstatuje, že umístění betonárny do plochy výroby a skladování – lehký průmysl není v rozporu s výše uvedeným metodickým pokynem. Krajský úřad opětovně zdůrazňuje, že pro posouzení souladu záměru s územním plánem je důležitá jeho slučitelnost především s podmínkami využití ploch s rozdílným způsobem využití, a to zejména s hlavním využitím. Hlavním využitím plochy výroby a skladování – lehký průmysl – VL je průmyslová výroba a skladování, a to bez bližší specifikace. Název plochy není pro posouzení souladu záměru s podmínkami využití ploch určující.

Metodika vyhodnocení územních nároků průmyslových zón, jejímž zadavatelem je Ministerstvo průmyslu a obchodu, byla zpracována v roce 2018 (dále jen metodika MPO). Územní plán Hlinsko byl vydán v roce 2010. Posláním metodiky MPO (str. 10 metodiky MPO) je: „pomoci včas identifikovat možná rizika umístění průmyslové zóny do území, a tím přispět předcházení následných negativních dopadů průmyslové zóny do území, ještě před započítím podrobné plánovací a projektové přípravy a všech souvisejících procesů, jako je např. proces EIA“. Metodika MPO obsahuje rozřídění kategorií ekonomických činností do skupin dle převládajících obdobných nároků na území. Betonárna není uvedena ani v kategorii těžkého průmyslu ani v kategorii lehkého průmyslu. V kategorii těžkého průmyslu je uvedena Výroba cementu, vápna a sádry (cementárny, vápenky). Krajský úřad za takovou činnost považuje například Cementárnu Prachovice firmy Cemex, která využívá jeden z největších vápencových lomů v ČR, provádí těžbu vápence a jílů pomocí výbušniny a jeho zpracování v rámci výroby cementu. Výroba cementu zahrnuje drcení lomového kamene na menší frakce, mletí, homogenizaci surovinové moučky, kalcinaci v rotačních pecích rozehtátých na 1400°C, při které se surovinová moučka promění na slínek, mletí slínku s přidáním sádrovce na cement. V betonárně ZAPA se nejedná o výrobu cementu ani vápna, ale o míchání těchto hotových surovin při přípravě betonových směsí.

Pro porovnání příkladů z praxe uvádí krajský úřad zařazení stávajících betonáren do ploch s rozdílným způsobem využití v jiných územně plánovacích dokumentacích, např.:

- Územní plán Holice – plochy výroby a skladování – lehký průmysl VL,
- Územní plán Chrudim – plochy výroby a skladování – průmysl VL,
- Územní plán Litomyšl – plochy výroby a skladování VS,
- Územní plán města Pardubic (v Milheimově ulici) – plochy smíšené - území městské specifické SMA,
- Územní plán Slatiňany – plocha smíšená výrobní VS,
- Územní plán Ústí nad Orlicí – plocha výroby a skladování – drobná a řemeslná výroba VD,
- Územní plán Vysoké Mýto – 1x plocha smíšená výrobní VS, 1x plocha výroby a skladování – lehký průmysl VLo,
- Územní plán Čáslav – plochy technické infrastruktury TV,
- Územní plán Hradec Králové – plochy výroby a služeb bez negativního vlivu na okolí VS,
- Územní plán Chotěboř – průmyslová výroba VP,
- Územní plán Jaroměř – plochy smíšené neobytné SN,
- Územní plán Tábor – plochy výroby a skladování – lehký průmysl VP,
- Územní plán Ždírec nad Doubravou – plochy smíšené výrobní VS.

Krajskému úřadu se nepodařilo nalézt územní plán, který by stávající betonárnu zařadil do ploch výroby těžké. Umístění dvou betonáren v Územním plánu Hlinsko v plochách výroby a skladování – lehký průmysl – VL tedy není výjimkou.

V Územním plánu Hlinsko je jako jediná plocha těžké výroby vymezena plocha výroby a skladování - těžký průmysl a energetika – VT, s hlavním využitím, kterým je výroba těžkého průmyslu a energetiky s případným negativním vlivem mimo hranice areálu, a to pro těžbu kamene v odlehlé, severní části města Hlinsko, v kamenolomu, kde dochází k odstřelu hornin.

Krajský úřad je toho názoru, že povinnost umístění betonárny do ploch výroby těžké nevyplývá z žádného právního předpisu ani z metodického pokynu a rovněž není stanoveno, že se v důvodných případech nelze od metodického pokynu odchýlit.

K prostorové regulaci krajský úřad uvádí, že územní plán v lokalitě Pv4 stanovuje prostorovou regulaci ve znění, že výška římsy u objektů pro skladování má být max. 6 m. To znamená, že kdyby se jednalo o klasický obdélníkový objekt se šířkou 12 m, výškou římsy 6 a se sklonem střechy 40°, pak by výška hřebene byla 11,03 m. Výška 11,2 m opláštění míchačky je tedy ve stejné výškové úrovni. Krajský úřad je toho názoru, že opláštění míchačky betonárny je technologické zařízení, případně výrobek plnící funkci stavby, který nemá římsu a není to objekt pro skladování s římsou, jak je zmíněno v územním plánu. V dálkových pohledech toto opláštění nebude narušovat krajinný ráz i z toho důvodu, že opláštění míchačky má půdorysný rozměr cca 4 x 4,2 m (má zanedbatelnou hmotu) a je umístěno cca 370 m pod vrcholem kopce, který leží západně od lokality směrem k Trhové Kamenici.

Krajský úřad se ztotožňuje se závěrem závazného stanoviska, že záměr je v souladu s cíli a úkoly územního plánování. Úřad územního plánování ve svém závazném stanovisku konstatoval soulad záměru s cíli a úkoly územního plánování stanovenými v § 18 a § 19 stavebního zákona. Úřad územního plánování zejména zkoumal, zda umístění stavby a její řešení je v souladu s urbanistickými a architektonickými požadavky na využívání území a prostorové uspořádání území, a zda je umístění stavby v souladu s charakterem území. Přitom úřad územního plánování došel k závěru, že navržené umístění areálu a příjezdové komunikace respektuje stávající urbanistické založení.

Průmyslová zóna se nachází na západním okraji města a od Rváčovské ulice je oddělena železniční tratí č. 238 Havlíčkův Brod – Pardubice a plánovaným obchvatem silnice č. I/34, na který bude v budoucnu průmyslová zóna dopravně napojena. V ploše výroby a skladování – lehký průmysl se nacházejí velké průmyslové podniky, vyrábějící různé výrobky, např. lisovny velkých plechových výrobků či plastových dílů pro automobilový průmysl, nástrojárny, práškové lakovny, galvanika, tkalcovny průmyslových tkanin a další.

Na území města Hlinska v místní části Kouty je dlouhodobě provozována betonárna, a to rovněž v ploše výroby a skladování – lehký průmysl – VL. Z velikostního porovnání kapacity betonárny vyplývá, že kapacita betonárny ZAPA navržená na 9000 m³ za rok nepřevyšuje kapacitu stávající betonárny Českomoravský beton v Hlinsku, která se bude zvyšovat z 10000 m³ za rok na 25000 m³ betonových směsí za rok. Ani z dlouhodobého působení této stávající betonárky nevyplývá, že by její zařazení do plochy výroby a skladování – lehký průmysl – VL neodpovídalo stanoveným podmínkám využití této plochy.

Krajský úřad konstatuje, že záměr odpovídá stávajícímu charakteru území průmyslové zóny a neovlivní využitelnost navazujícího území. Záměr hospodárně využívá plochy zastavěného území, určeného k přestavbě a nevyvolává nároky na využití nezastavěného území a nezastavitelných pozemků ve smyslu § 18 odst. 4 stavebního zákona.

Krajský úřad dospěl k závěru, že závazné stanovisko je věcně správné a z tohoto důvodu závazné stanovisko **potvrdil**.

Mgr. Pavel Kotyz
vedoucí oddělení územního plánování

